

Таємниця на ім'я Лаґерфельд

Карл Лагерфельд — одна з найзагадковіших постатей в історії світової моди. Його знають усі, і водночас про нього не знають майже нічого. Як це вдалося королю подіуму, що протягом кількох десятиліть перебував у центрі загальної уваги? І навіщо батько моди перетворив себе на легенду? Ці та чимало інших питань французький журналіст Лоран Аллан-Карон поставив друзям і близьким кутюр'є, а їхні відповіді дбайливо зібрав у правдивий і переконливий портрет генія, який спочатку ретельно вибудував життя своєї мрії, а потім зі смаком його прожив. Автор делікатно прочинив завісу в таємницю Лагерфельда, зробивши чудовий подарунок усім прихильникам таланту Кайзера Карла.

ЛОРАН АЛЛАН-КАРОН
У СПІВПРАЦІ З ПАТРИКОМ ДЕ СІНЕТІ

ТАЄМНИЦЯ НА ІМ'Я ЛАГЕРФЕЛЬД

ВИДАВНИЦТВО
Ф А Б У Л А
#PRO

Лоран Аллан-Карон у співпраці з Патріком де Сінеті

ТАЄМНИЦЯ НА ІМ'Я ЛАГЕРФЕЛЬД

Видавництво «Фабула»
2022

Оригінальна назва твору: Le Mystère Lagerfeld by Laurent Allen-Caron

Опубліковано за узгодженням з Lester Literary Agence

© Librairie Arthème Fayard, 2019

© С. Орлова, пер. з фр., 2021

© «Фабула», 2022

© Видавництво «Ранок», 2022

ISBN 978-617-09-7155-5 (epub)

Усі права збережено.

Жодна частина даної книжки не може бути відтворена в будь-якій формі без письмового дозволу власників авторських прав.

Електронна версія створена за виданням:

Аллан-Карон Лоран

А45 Таємниця на ім'я Лагерфельд / Лоран Аллан-Карон, Патрік де Сінеті / пер. з фр. С. Орлова. — Харків : Вид-во «Ранок» : Фабула, 2021. — 160 с.

ISBN 978-617-09-7156-2

Карл Лагерфельд — одна з найзагадковіших постатей в історії світової моди. Його знають усі, і водночас про нього не знають майже нічого. Як це вдалося королю подіуму, що протягом кількох десятиліть перебував у центрі загальної уваги? І навіщо батько моди перетворив себе на легенду? Ці та чимало інших питань французький журналіст Лоран Аллан-Карон поставив друзям і близьким кутюр'є, а їхні відповіді дбайливо зібрав у правдивий і переконливий портрет генія, який спочатку ретельно вибудував життя своєї мрії, а потім зі смаком його прожив.

Автор делікатно прочинив завісу в таємницю Лагерфельда, зробивши чудовий подарунок усім прихильникам таланту Кайзера Карла.

УДК 82-312.6

Шановний читачу!

Спасибі, що придбали цю книгу.

Нагадуємо, що вона є об'єктом Закону України «Про авторське і суміжні право», порушення якого карається за статтею 176 Кримінального кодексу України «Порушення авторського права і суміжних прав» штрафом від ста до чотирьохсот неоподатковуваних мінімумів доходів громадян або виправними роботами на строк до двох років, з конфіскацією та знищенням всіх примірників творів, матеріальних носіїв комп'ютерних програм, баз даних, виконань, фонограм, програм мовлення та обладнання і матеріалів, призначених для їх виготовлення і відтворення. Повторне порушення карається штрафом від тисячі до двох тисяч неоподатковуваних мінімумів доходів громадян або виправними роботами на строк до двох років, або позбавленням волі на той самий строк, з конфіскацією та знищенням всіх примірників, матеріальних носіїв комп'ютерних

програм, баз даних, виконань, фонограм, програм мовлення, аудіо- і відеокасет, дискет, інших носіїв інформації, обладнання та матеріалів, призначених для їх виготовлення і відтворення. Кримінальне переслідування також відбувається згідно з відповідними законами країн, де зафіксовано незаконне відтворення (поширення) творів.

Книга містить криптографічний захист, що дозволяє визначити, хто є джерелом незаконного розповсюдження (відтворення) творів.

Щиро сподіваємося, що Ви з повагою поставитеся до інтелектуальної праці інших і ще раз Вам вдячні!

Передмова

І дня не минає, щоб його прес-служба не оголосила про початок нової співпраці, нового архітектурного проекту, про нову колекцію. Ось уже понад шістдесят років Карл Лагерфельд безупинно, в шаленому ритмі, генерує творчі ідеї і щоразу ідеально передає дух часу.^{1}

Його неперевершена проникливість, талант переходити від епохи до епохи роблять його унікальним творцем, завжди присутнім поруч із манекенницями, бо він сам малював кожна з моделей, які демонструвалися під час дефіле серед декорацій, що нагадують скриньку для коштовностей.

За найменшими фактами життя Карла Лагерфельда, за його жестами стежив не лише світ моди. Його аура значно виходила за межі подіумів. Він став іконою, майже міфом. Він один є цілою віхою в історії моди.

Лагерфельд — німець, але саме у Франції він вирішив стати Карлом, персонажем, створеним з різноманітних шматочків, живим логотипом у чорних, сірих та білих кольорах, який являє собою цілий світ.

Його успіх ґрунтується на мистецтві жити лише теперішнім, ніколи не повертатися в минуле. Утримувати рівновагу тут доволі складно, але

саме вона дозволяє йому бути водночас сучасним та позачасовим. І так тривалий час.

Авжеж, за легендою стоїть людина. Та історія. Говорити про одну не можна без іншої. Відкрити її означає знайти джерело неймовірного успіху, якого не було ні в кого іншого. Відчути дух і написати портрет.

Мантія сторінок

На всіх вулицях майорять прапори. В окрузі готуються до акції протесту. Того червня 2016 року сонце освітлює площу Бастилії, підсвічує фасад оперного театру. Всередині, поруч зі сценою, звуки міста майже не чути, їх приглушують важкі чорні завіси. Тут майже холодно. Раптом з-поза лаштунків, із темряви з'являється обрис. Щоб не перечепитись, чоловік, який вважає, що за ним не спостерігають, на мить знімає чорні окуляри. В його погляді — щось схоже на тугу, збентеження. Він ступає до ореола світла, що летить з арки.

Його помічають журналісти, які чекають уже понад годину. Вони хапаються за фотоапарати, розмахують мікрофонами, вмикають прожектори. Чоловік розправляє плечі, знову надягає окуляри й робить крок уперед, примружуючись від спалахів фотоапаратів.

Карл Лагерфельд, батько моди, плодовитий творець *Chanel*, *Fendi* та власного бренду, приїхав на репетицію балету Джорджа Баланчина «Квартет Брамса—Шенберга», до якого він створював костюми на прохання директора паризького Оперного театру Бенжамена Мільп'є. На ньому біла сорочка, чорна краватка, вузький піджак, волосся звично перехоплене стрічкою. Він з'являється як привид. Сидячи в залі в оточенні своїх радників, він милується хореографією. Виструнчився, не зводить поглядів з танцюристів. Не знімає своїх чорних окулярів.

Менш ніж за годину він виходить на сцену. Його оточують журналісти, він відповідає на питання. Відповідає дуже майстерно; це стало для нього більше ніж звичкою. Протягом кількох хвилин він видає чіткі, калібровані відповіді. Таке відчуття, що закінчилося чергове дефіле. За спиною в нього велика темна завіса, яку він створив для декорацій. На ній зображений замок у тумані, навіяний спогадами про містя, де йому довелося жити. Сьогодні вдень на сцені Опери Бастилії перетнулися

два, здавалося б, протилежні всесвіти: сучасність ікони моди, слава якої дорівнюється славі поп-зірки, та ностальгічні спогади вмираючого світу. Насправді вони тісно пов'язані. Одне ховає в собі інше. Їх поєднує сум. Цей погляд. За чорно-білою «маріонеткою», з якою полюбляє порівнювати себе Кайзер моди^{2}, ховається складна історія, складніша, не така проста, як здається.

Повертаючись у тінь лаштунків, кутюр'є ніби зникає за непрозорою завісою власної легенди. Журналістам зрозуміло, що час вимкнути камери, прибрати мікрофони. У цій недослідженій невидимій зоні завжди відчувається якась таємниця, що іноді викликає страх.

Модельєр сідає в автомобіль, пункт призначення невідомий.

Його квартира на лівому березі, на набережній, вікна виходять на Сену. Щонаочі біле світло, що летить звідти, освітлює річку. Вікна матові, ніколи не відчиняються. Потрапити до потаємного лігва неможливо. За давніми кам'яними стінами будинку квартира площею понад триста квадратних метрів, оформлена в ультрасучасному стилі. Справжній космічний корабель. Як і у фільмі, режисером якого міг би бути Стенлі Кубрик, сірі, білі та сріблясті меблі, навіть холодильник на кухні з нержавіючої сталі, заповнений колою-лайт, схоже, вже кілька тисяч років чекають на своїх власників. Єдиний слід недавнього перебування тут людини — стоси аркушів паперу, книжок та газет, що порушують плавні лінії футуристичного декору. Квартира може здаватися аскетичною, та насправді вона дуже функціональна. «Це місце для того, щоб поспати, прийняти ванну та попрацювати»^{3}, — пояснює Карл Лагерфельд. На столику зі штучного каменю лежать окуляри. Трохи подалі — пара шкіряних рукавичок. «Уявіть Карла в тиші своєї кімнати, як він знімає чорні окуляри, накладний комірць, розпускає волосся... Хто лишиться? Ніхто не знає. Він живе в масці. І бережися той, хто захоче її зняти»^{4}, — застерігає колишня модна редакторка Figaro Джені Самет.

Карл Лагерфельд має певні звички. «Мені подобається повертатися ввечері додому, це перевага приватних літаків. Я чоловік порядний

і ночую завжди вдома! Це все через Шупетт».^{5} На підлозі вимальовується деформована тінь священної бірманської кішки. Чи справді її господар сьогодні вдома? Кутюр'є здатен на подвиги — ніколи не буває там, де уявляє його вся планета.

Уздовж стін, які можна пересувати, тягнуться стелажі з матового скла. На них розташувалась величезна бібліотека. Сотні книжок заповнюють їх від підлоги до стелі. Книги — його життя, читання, «важка хвороба, нав'язлива патологія»^{6}, яку, за його словами, лікувати він не хоче. Модельєр може читати двадцять книг одночасно, він має кілька бібліотек, принаймні стільки ж, скільки будинків. Утім, з-поміж трьохсот тисяч книжок, присвячених мистецтву та фотографії, романів, філософських творів трьома мовами лише невеличка кількість томів ніколи його не залишала. Вони є частиною його історії — як реальної, так і вигаданої. Таємна стрічка пов'язує між собою «Слова» Сартра з «Літом, що обпалює» Едуарда фон Кайзерлінга і віршами Катрін Поцці. Якщо зрозуміти цю логіку, можна усвідомити, як народжувалася легенда про Кайзера, персонажа романів, виписаного чорнилом тих часів.

Поміж книжок одна з перших його улюблених — «Беатриса» Бальзака... Німецький хлопчик років десяти висловив бажання прочитати роман, який знайшов на полиці в рідному домі. Елізабет, його мати, сказала, що для цього доведеться вивчити французьку. І він вивчив цю мову, а розшифрувавши оповідь, був заінтригований. «Я запам'ятав Беатрису в ложі, в рожевому мусліновому шалику, щоб приховати зморшки на шиї в 32 роки. Я запитав матір: "Навіщо ця дурепа начепила шалик?"».^{7}

На іншій полиці ще одна книжка, «Про Німеччину». Слова мадам де Сталь викликають далекі образи іншої країни, іншого часу, які частково стали і власними. Це минуле, від якого так легко відмахнутися, не таке вже й далеке.

У тихому куточку

Кінець безкоштовного уривку. Щоби читати далі, придбайте, будь ласка, повну версію книги.

Епілог

1984 року улюблений письменник Жака де Башера, Жоріс-Карл Гюїсманс, написав у романі «Навпаки» про свого героя Ессента: «Він стояв на рю Ріволі, перед «Galignani's Messenger». Перед скляними дверима, вкритими написами і паспарту з газетними вирізками та блакитними смужками телеграм, перед двома великими вітринами, заставленими альбомами та книжками».^{383} Сто тридцять років по тому точнісінько так стоїть перед вітриною англійської книжкової крамниці Карл Лагерфельд. Він частенько тут буває. Проїшовши крізь розсувні скляні двері, він прослизає між полицями, щоб подивитись книжки у зарезервованій для нього шухляді, куди продавчині, які його добре знають, складають томи, що можуть його зацікавити. Він піднімає темні окуляри, делікатно гортає сторінки. «Карла Лагерфельда цікавить усе, що є складовими частинами Краси,— завважує директор закладу Данієль Сільєн-Сабатьє.— Поезія, класична англійська література, сучасні американські романи, політичні нариси, історія, архітектура, декоративно-прикладне мистецтво XVIII сторіччя, а також художнє об'єднання «Віденські майстерні», фотографія, мода у всіх її виразах... Це прекрасна ілюстрація того, що Ніцше назвав радістю пізнання. До того ж часто він знає набагато більше того, що написано в книжках».^{384} Він продовжує купувати книги в кількох примірниках. Часто повертається, щоб обговорити знайдені помилки, ретельно занотовані.

Виходячи з книгарні, він може на мить зупинитись під аркадою. Праворуч на вулиці була крамниця, де батько купував йому перші сорочки, *Hilditch&Key*. З іншого боку, за кілька будинків звідси, на рю Ріволі, квартира з видом на Тюїльрі, в якій провів останні дні свого життя Жак де Башер і в якій нічого не змінилося від дня його смерті 1989 року. Карл навіть продовжував сплачувати оренду. Ще одна легенда, яка циркулює в певних колах. Дизайнер і досі зберігає ключ від цієї квартири? Мабуть, буває тут ночами, як тоді, коли повертався з рю Камбон, коли закінчував свою першу колекцію для *Chanel* на початку 1980-х?

Карла питати марно. Він пограється з цією історією, як із клубочком вовни. Рішуче заперечуватиме або ж зробить із неї легенду.

Як завжди, на нього чекає автівка. Він сідає в неї з книжками в руках і зникає у світлі вуличних ліхтарів. Він не поспішає. А Париж, безумовно, найпрекрасніше місто у світі.

Бібліографія

Laurence Benaïm, Yves Saint Laurent, Grasset, 2002.

Werner Busch, Menzel, Hazan, 2015.

Victoire Doutreleau, Et Dior créa Victoire, Le Cherche Midi, 2014.

Alicia Drake, Beautiful People, Denöel, 2008; Gallimard, coll. «Folio», 2010.

Jean-Claude Houdret, Le Meilleur des régimes, Robert Laffont, 2002.

Patrick Hourcade, La Puissance d'aimer, Michel de Maule éditeur, 2012.

François Jonquet, Jenny Bel'Air, une créature, Pauvert, 2001.

Karl Lagerfeld, A portrait of Dorian Gray, Steidl, 2004.

Karl Lagerfeld, Ein deutsches Haus, Steidl, 1997.

Karl Lagerfeld, Parcours de travail, Steidl, 2010.

Antonio Lopez, Instamatics, Twin Palms publishers, 2012.

Alain Montandon (dir.), Dictionnaire du dandysme, Éditions Champion, 2016.

Philippe Morillon, Une dernière danse? 1970–1980, Journal d'une décennie, Édition 7L, 2009.

Paul Morand, L'Allure de Chanel, Gallimard, coll. «Folio», 2009.

Jean-Christophe Napias et Patrick Mauriès, *Le Monde selon Karl*, Flammarion, 2013.

Marie Ottavi, Jacques de Bascher, *dandy de l'ombre*, Séguier, 2017.

Paquita Paquin, *Vingt ans sans dormir*, Denoël, 2005.

Roger Peyrefitte, *Voltaire et Frédéric II*, Albin Michel, 1992.

Anna Piaggi et Karl Lagerfeld, *Karl Lagerfeld: A Fashion Journal*, New York, 1986.

Paul Sahner, *Karl*, mvg Verlag, 2015.

Janie Samet, *Chère haute couture*, Plon, 2006.

Peter Schlesinger, *A Chequered Past, My Visual Diary of the 60's and 70's*, Thames & Hudson, 2004.

Francis Veber, *Que ça reste entre nous*, Robert Laffont, 2010.

Манускрипти

Elizabeth von Arnim, Elizabeth et son jardin allemand (1899), Bartillat, 2011.

Honoré de Balzac, Béatrix, Gallimard, coll. «Folio classique», 1979.

Francis Scott Fitzgerald, Gatsby le Magnifique, LGF, 1976.

Joris-Karl Huysmans, À rebours, Gallimard, coll. «Folio classique», 1977.

Joris-Karl Huysmans, Là-bas, Gallimard, coll. «Folio classique», 1985.

Eduard von Keyserling, Été brûlant, in OEuvres choisies-Histoires de château, Thesaurus/Actes Sud, 1986.

D. H. Lawrence, Femmes amoureuses, Gallimard, coll. «Folio», 1988.

Paul Morand, L'Allure de Chanel, Gallimard, coll. «Folio», 2009.

Catherine Pozzi, Très haut amour, Gallimard, coll. «Poésie», 2002.

Jean-Paul Sartre, Les Mots, Gallimard, coll. «Folio», 1972.

Evelyn Waugh, Retour à Brideshead, Robert-Laffont, coll. «Pavillons poche», 2017.

Oscar Wilde, Le Portrait de Dorian Gray, LGF, 1972.

Документальні свідчення

Dominique Brabec, «Un dandy discret», L'Express, 10–16 avril 1972.

Joel Stratte-McClure, «What Karl Lagerfeld Finds in Creation?», Herald Tribune, 14 décembre 1979.

Jacques Bertoin, «Karl Lagerfeld, marginal de luxe», Le Monde-dimanche, 27 avril 1980.

Hebe Dorsey, «Chanel Goes Sexy», International Herald Tribune, 19 octobre 1982.

Gérard Lefort, «Karl Lagerfeld, le tailleur Chanel», Libération, 24 janvier 1984.

Guillemette de Sairigné, «Style: le prince Karl», Le Point, 12 janvier 1987.

Marie-Amélie Lombard, «Karl Lagerfeld : ce que je pense d'Inès», Le Figaro, s. d.

M. H, «La guerre des boutons», Le Figaro, 21 juillet 1988.

Janie Samet, «Porte ouverte... Chez», Le Figaro, 22 août 1989.

Françoise Lepeltier, «Karl Lagerfeld: retrouver l'Europe des Lumières», Le Figaro, 6 décembre 1991.

Michel Henry, «Les jours et les nuits de Poulet-Dachary», Libération, 31 août 1995.

Colombe Pringle, «Je déteste les riches qui vivent au-dessous de leurs moyens», L'Express, 11 novembre 1999.

Vincent Noce, «Collection Lagerfeld: vente décousue», liberation.fr, 2 mai 2000.

«Karl Lagerfeld ravi de sa vente», article non signé, liberation.fr, 4 mai 2000.

A.T., «DSK-Lagerfeld : présomptions de gros cadeau», Libération, 7 juin 2001.

Pepita Dupont, «Karl Lagerfeld : Le plus coûteux, ce sont toutes les crèmes que j'achète pour que ma peau ne ressemble pas au plissé d'une robe de Fortuny», Paris Match, 21 novembre 2002.

Serge Raffy, «Karl le téméraire», Le Nouvel Observateur, 1er juillet 2004.

Françoise-Marie Santucci et Olivier Wicker, «Lagerfeld, mercenaire de la provocation», 13 novembre 2004.

Marianne Mairesse, «Le petit monde de Karl Lagerfeld», Marie-Claire, 1er juillet 2005.

Marie-Claire Pauwels, «Karl le magnifique», Le Point, 7 juillet 2005.

Aurélie Raya et Caroline Tossan, «A star is Karl», Paris Match, 9 septembre 2007.

Loïc Prigent, «Partir à Paris avec Karl Lagerfeld», Air France magazine, décembre 2007.

Sylvia Jorif et Marion Ruggieri, «L'homme sans passé», Elle, 22 septembre 2008.

Françoise-Marie Santucci et Olivier Wicker, «Lire... la chose la plus luxueuse de ma vie», Libération, 22 juin 2010.

Bayon, «Karl Lagerfeld, entre les lignes de Keyserling», Libération, 6 novembre 2010.

Virginie Mouzat, «Un déjeuner chez Karl Lagerfeld à Paris», Le Figaro, 20 août 2011.

Sylvia Joriff, «Vis ma vie de Karl Lagerfeld», Elle, 16 mars 2012.

Cédric Morisset, «Dans le vaisseau amiral de Karl Lagerfeld», AD, 5 juin 2012.

Olivier Wicker, «Karl Lagerfeld se livre. Une interview exclusive pour le magazine Obsession», Le Nouvel Observateur, 23 août 2012.

Christophe Ono-Dit-Biot, «La vie selon Karl Lagerfeld», Le Point, 1er novembre 2012.

Anne-Cécile Beaudoin et Élisabeth Lazaroo, «Karl Lagerfeld, l'étoffe d'une star», Paris Match, 25 avril 2013.

Olivia de Lamberterie, «Je sais dessiner, lire, parler, et c'est tout», Elle, 27 septembre 2013.

Guillemette Faure, «J'y étais... à la master class de Karl à Sciences Po», M Le magazine du Monde, 29 novembre 2013.

Anne-Florence Schmitt, Richard Gianorio, «Je suis un mercenaire», Madame Figaro, 3 octobre 2014.

Richard Gianorio, «Karl Lagerfeld : “Je suis au-delà de la tentation”», Madame Figaro, Lefigaro. fr, 28 juin 2015.

Loïc Prigent, «Karl Lagerfeld, l'inoxydable», Les Échos week-end, 16 octobre 2015.

Élisabeth Lazaroo, «Fendi et Karl fêtent leurs noces d'or», Paris Match, 8 juillet 2015.

Élisabeth Lazaroo, «Karl Lagerfeld : Brigitte Macron a les plus belles jambes de Paris», Paris Match, 21 juillet 2017.

Audіовізуальні матеріали

Karl Lagerfeld et Yves Saint Laurent jeunes couturiers, magazine féminin, produit par Maité Célérier de Sannois, RTF, 7 janvier 1955.

«Des dessous discutés», Dim Dam Dom, ORTF, réalisé par Rémy Grumbach, produit par Daisy de Galard, 12 mai 1968.

«Mode : styliste Karl Lagerfeld», journal de 13 heures, ORTF, 27 avril 1970.

«Mode Chanel», journal télévisé de 20 heures, Isis Lamy et Jacques Chazot, ORTF, 22 juillet 1970.

Treffpunkte Lagerfeld, SWR, 17 juillet 1973.

«Collection Chanel», Aujourd'hui, la vie, Marie-José Lepicard, réalisé par Ado Kyrou, Antenne 2, 11 mars 1983.

Gaumont Pathé archives, 25 octobre 1984.

Portrait, Jean-Louis Pinte, Stefan Zapasnik, réalisé par Pierre Sisser, produit par Denys Limon et Claude Deflandre, FR3, 23 janvier 1987.

Bains de minuit, présenté par Thierry Ardisson, réalisé par Franck Lords, produit par Thierry Ardisson et Catherine Barma, La Cinq, 4 mars 1988.

Journal de 13 heures, William Leymergie et Patricia Charnelet, Antenne 2, 18 mars 1988.

Journal de 13 heures, Sophie Maisel, France 2, 22 novembre 1997.

Journal télévisé, Xavier Collombier, Midi Paris Îlede-France, 22 janvier 2002.

Lagerfeld confidentiel, réalisé par Rodolphe Marconi, produit par Grégory Bernard, 24 octobre 2007.

Double je, produit et présenté par Bernard Pivot, réalisé par Bérangère Casanova, France 2, 27 février 2003.

Karl Lagerfeld, un roi seul, collection «Empreintes», réalisé par Thierry Demaizière et Alban Teurlai, produit par Éléphant et Falabracks, France 5, 3 octobre 2008.

Karl Lagerfeld: Le Grand Entretien, François Busnel, France Inter, 23 novembre 2012.

Karl se dessine, réalisé par Loïc Prigent, produit par Story Box, Arte, 2 mars 2013.

Le Divan, Marc-Olivier Fogiel, France 3, 24 février 2015.

Yves Saint Laurent, Karl Lagerfeld: une guerre en dentelles, collection «Duels», réalisé par Stephan Kopecky, produit par Et la suite...!, France 5, 1er janvier 2015.

«1983: Inès de la Fressange devient l'égérie exclusive de la maison Chanel», Moment fort de mode, Fashion network, 13 août 2014.

Un jour, un destin : Karl Lagerfeld, être et paraître, collection documentaire de Laurent Delahousse, réalisé par Laurent Allen-Caron, produit par Magnéto Presse, France 2, 19 février 2017.

Подяка

Я хотів би висловити свою щирю подяку тим, чию довіру, здатність слухати та безкінечну доброзичливість так ціную і які були мені такі необхідні:

Усій команді видавництва «Fayard».

Цей портрет не з'явився би на світ без тих, із ким я спілкувався. Дуже їм вдячний. Філіпп Агйон, Даніель Алькуфф, Бернар Арно, Томас де Башер, Ксав'є де Башер, Діана де Бово-Краон, Женні Бель-Ер, Лоренс Бенаїм, Ганс-Йоахім Броніш, Клод Бруе, Даніель Сільєн-Сабатьє, Венсан Дарре, Бернад-Мішель Домберг, Віктуар Дутрело, Крістіан Дюме-Львовські, Періта Дюпон, Елен Гвіньяр, Тан Джудічеллі, Корі Грант Тіппін, Сільві Грамбах, Рональд Гольст, Жан-Клод Удре, Патрік Уркад, Сільвія Ярке, Ельфрід фон Юханн, Олівер Лабесс, Софі де Ланглад, Фредеріке Лорка, Філіпп Морільйон, Пакіта Пакін, П'єр Пассбон, Бертран Піццин, Джені Самет, Жеральдін-Жулі Сомьє, Кеңзо Такада, Шеска Валлуа, Бертран дю Вінью, Карл Вагнер.

Також я хотів би подякувати Лорану Делаусу. Ця книга є продовженням документального фільму, сценарій для якого написав я; продюсером фільму був Маньєто Прессе, демонструвався фільм на каналі «France2». Сценарій увійшов до збірки Лорана Делауса «Un jour, un destin». Він уважно вислуховував мене й давав слушні поради, які надавали мені необхідної впевненості.

Дякую також Ельфріді Лека, Марку Бергудо, Сержу Халфону, Ервану Л'Елеуе, Фабьєну Бушезіш, Сарі Бріан, Софі Тонеллі і Габрієлю Буті, Доротеї Кріл, Саманті Богард, Елізі Бронсарт, Флоріані Жіллет, Ремі Бідарра.

Дякую Патріку де Сінеті та Ерве Леже, чий голоси лунають на сторінках цієї книги.

Дякую П'єру Баріє, Джанні Бастеліка, Антоні Бобо і Стефану Моранду.

Автор і редактор висловлюють подяку Жану-Марку Парісісу за участь у вичитуванні цієї книжки.

ridmi
ТВІЙ УЛЮБЛЕНИЙ КНИЖКОВИЙ

КУПИТИ